

SENTÈNCIA 2005-15 DE 5 DE MAIG DE 2005

CASS

**Accident mortal de treball – Pagament de pensions al conjunt
d'ascendents – Apreciació de la condició « vicien completament a
carrer de l'assegurat »**

Ponent : M.I. Sr. Bernard Plagnet

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La part demandant va interposar recurs contra la resolució de la CASS de data 24 de maig del 2004, confirmant en alçada la decisió del 9 de setembre del 2003, sol·licitant que s'atorgui als demandants, com ascendents del difunt Sr. C.M.M., una pensió del 20 % calculada en funció del salari mensual mitjà d'aquest darrer, a comptar de la data de l'accident mortal que patí.

2- En la seva sentència del 10 de setembre del 2004, el Tribunal de Batlles ha desestimat la demanda formulada per la part demandant.

3- En el seu recurs d'apel·lació de data 27 d'octubre del 2004, els demandants manifesten principalment que:

-els demandants depenien econòmicament de llur fill que va perdre la vida en l'accident de treball;

- no es poden lligar els articles 2 i 5 del Reglament Tècnic amb l'article 10 del Reglament d'aplicació número 18.

-demanen l'imposició de totes les costes.

La part demandant ha confirmat els seus arguments en el seu escrit de conclusions de data 16 de desembre del 2004.

4- En la seva contesta de data 25 de novembre del 2004, la CASS manifesta principalment que:

-l'article 10 del Reglament d'aplicació número 18 no es pot deslligar de la definició de "persona a càrrec" prevista per l'article 5 del Reglament Tècnic.

-els apel·lants no acrediten que vivien completament a càrrec del seu fill.

La CASS ha confirmat els seus arguments en el seu escrit de conclusions de data 20 de desembre del 2004.

5- Trameses les actuacions a aquesta Sala, s'ha designat el magistrat ponent i han quedat vistes les actuacions per a deliberar i decidir.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- El Tribunal Superior, Sala Administrativa, és competent per a conèixer del recurs, en aplicació de l'article 39-3 de la Llei qualificada de la Justícia .

Segon.- No es discuteixen les circumstàncies de fet que es troben a l'origen del litigi. El Sr. C.M.M. morí a causa de l'accident de treball que sofrí en data 29 d'octubre de l'any 2002. Al moment de la seva defunció, no tenia ni cònjuge ni descendents. Els seus pares, A.M. i M.M.M. constitueixen, per conseqüent, el conjunt d'ascendents propis del Sr. C.M.M. pel que respecta a l'aplicació de l'article 10, apartat 3r del Reglament d'aplicació núm. 18 de la CASS.

L'objecte del litigi consisteix en determinar si aquest text és aplicable en aquest cas.

Tercer. Segons l'article 10 ja citat, «En cas d'accident mortal de treball, la Caixa pagarà les següents pensions, calculades en funció del salari mensual mitjà...

- 20 % al conjunt d'ascendents (propis o del cònjuge) a condició, justificada degudament, que, al moment de produir-se l'accident, vivien completament a càrrec de l'assegurat ».

El fonament d'aquesta disposició és clar: en cas de defunció, deguda a un accident de treball, els ascendents que depenien completament de

l'accidentat, des del punt de vista econòmic, han de rebre un ajut que els permeti portar una vida digna.

A aquest respecte, les interpretacions d'aquest text presentades en la sentència recorreguda i en el recurs d'apel·lació no són fonamentalment contradictòries.

Efectivament, si considerem, com la sentència, que l'article 10 del Reglament d'aplicació núm. 18 ha de ser interpretat lligant-lo als termes de l'article 5 del Reglament tècnic, això significa que els ascendents han de tenir més de 65 anys, és a dir que ja no treballin, i que no siguin titulars d'una pensió de vellesa, és a dir, que no disposin de cap ingrés; el que explica que el text exigeix que els interessats «visquin en el domicili de l'assegurat cotitzant», ja que no disposen, efectivament, de cap recurs.

Una interpretació literal de l'article 10, igualment no lligada als termes de l'article 5, arriba a unes conclusions similars: el dret dels ascendents és obert si viuen «completament a càrrec de l'assegurat».

En aquest cas, per resoldre el litigi, cal doncs apreciar la dependència econòmica dels ascendents en comparació al seu fill difunt en l'accident de treball.

Quart.- És cert que els ascendents disposen d'ingressos modestos, però perceben una pensió (veure foli 147 i següents). Per tant, no depenen «completament» del seu fill. En efecte, aquest percebia un salari modest i no s'ha provat en cap moment que podia ajudar financerament els seus pares d'una manera significativa. A més a més, els extractes de moviments del seu compte bancari no acrediten l'existència de transferències de fons a favor dels seus pares (veure folis 72 i següents) i el pagament dels ajuts en espècie no està provat.

En aquestes condicions, convé jutjar que els ascendents no «viven completament a càrrec de l'assegurat» i que per tant no tenen dret a percebre la pensió del 20 %.

Cinquè.- No s'aprecien circumstàncies determinants d'una especial condemna al pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

DECISIÓ

El Tribunal Superior de justícia, Sala Administrativa en nom del Poble Andorrà decideix:

Primer: Desestimar el recurs d'apel·lació presentat pels Srs. A.M. i M.M.M..

Segon : Confirmar la sentència recorreguda.

Tercer: No efectuar cap condemna en costes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.